

СВЕТСКА КОНФЕРЕНЦИЈА ИНИЦИЈАТИВЕ ЗА ГЛОБАЛНИ ПРИСТУП ПОСТСЕКУНДАРНОМ ОБРАЗОВАЊУ

За равноправну доступност високог образовања

Страна 3

НАША ТЕМА: ШТА И КОЛИКО ЧИТАМО

Време да сви хватамо џокера

Стране 4-7

ИСТОРИЈСКИ ПРИСТУП ХОЛОКАУСТУ И МАСОВНИМ ЗЛОЧИНИМА НА БАЛКАНУ

Сећање на тамну страну прошлости

Страна 9

НАПРЕДОВАЊЕ У ЗВАЊУ: УЗРОК ИЛИ ПОСЛЕДИЦА СТАЛНОГ СТРУЧНОГ УСАВРШАВАЊА

Путева колико и праваца

Педагошка пракса

КОНФЕРЕНЦИЈА ПОВОДОМ 150 ГОДИНА ОД РОЂЕЊА ЈОВАНА ЦВИЈИЋА

Несебичан рад у служби Србије

У Српској академији наука и уметности 12. октобра свечано је отворена међународна конференција поводом 150 година од рођења великог научника и првог српског географа Јована Цвијића. На овом значајном скупу, који је окупио еминентне стручњаке, научнике и професоре из целог света, учествовали су и председник Србије Томислав Николић, ректор Универзитета у Београду Владимир Бумбаширевић, министар просвете, науке и технолошког развоја Срђан Вербић и председник Српске академије наука и уметности Владимир Костић.

Скуп поводом обележавања овог веома значајног јубилеја за нашу земљу организовали су Музеј града Београда, Српска академија наука и уметности и Географски институт „Јован Цвијић“.

Председник САНУ Владимир Костић казао је да је скуп добра прилика да се „заћути, замирили и поклонили пред великим примером“ и указао да се Цвијић као велики научник и политички ангажовао и да је садашња „мантра српских интелектуалаца“ да их политика не интересује једнака „забијању главе у песак“.

Обраћајући се присутнима председник Србије Томислав Николић рекао је да је Цвијић један од најзначајнијих личности српске историје, свестран научник, организатор, космополита и велики родољуб.

– Моменат личне одговорности и готово државничких гестова, несебично стављање свог огромног научног и људског ауторитета у службу своје Ср-

врлина само највећих људи.

Председник је истакао да како године пролазе, значај Цвијића постаје све већи и изазовнији за све који проучавају научне области које је унапредио, а многе и основао и подсетио да су његова проучавања од судбоносног значаја за наш народ.

– Јован Цвијић је једна од најзначајнијих личности у свеукупној историји нашег народа. Његова мисао је у многим областима толико актуелна да је веома могуће чак и примерено говорити о Цвијићу као нашем савременику – истакао је председник Томислав Николић.

Ректор Универзитета у Београду Владимир Бумбаширевић казао је да је Цвијић, који је у два наврата (1906. и 1919. године) био ректор Универзитета, као један од најугледнијих професора значајно утицао како на организацију тако и на интелектуални и креативни развој Београдског универзитета.

На овом великом и значајном научној скупу министар просвете науке и технолошког развоја Срђан Вербић нагласио је да данашње друштво често нема времена да говори о науци, а да је „Цвијић увек налазио времена да говори о науци, не само колегама већ и обичним грађанима и наставницима“. Он је додао да је задатак Министарства да убеди младе људе да је наука и бављење науком од изузетног значаја за њихову будућност.

Александра Радовановић

бије пред међународном заједницом, свест да се брани национални интерес и да у тој одбрани даје целог себе, дело су Цвијићеве личности која је посебна

СВЕСТРАН РАД

Јован Цвијић рођен је 11. октобра 1865. године у Лозници. Био је географ, оснивач Српског географског друштва и Геодетског завода, председник Српске краљевске академије, професор и ректор Универзитета у Београду, као и почасни доктор наука Карловог универзитета и на Сорбони и, али и аутор најзначајнијих књига из различитих области. Овај врсни и угледни научник подједнако се бавио друштвеном и природном географијом. Научни рад Јована Цвијића био је свестран и комплексан. Првенствено је био географ, али га у своје редове убрајају и геолози, етнолози, етнопсихолози, социолози и историчари. Имао је задивљујућу продуктивност, а у први план, по мерилима његових оцењивача, првенствено се истичу радови везани за геоморфологију, посебно за откриће глацијалних трагова на Балканском полуострву, постанак великих балканских језера, постанак и класификацију планинских система на Балканском полуострву, а затим за регионалну географију, антропогеографију и етнологију Балканског полуострва...

НАЦИОНАЛНИ ОКВИР КВАЛИФИКАЦИЈА НА СЛУШАЊУ У СКУПШТИНИ СРБИЈЕ

Нови закон од Нове године

М и смо једина земља у Европи која нема Национални оквир квалификација (НОК). То треба да буде алат помоћу кога ће се прећи са општег на конкретни ниво у повезивању образовања и тржишта рада, изјавио је министар просвете Срђан Вербић у Народној скупштини Србије уочи овог издања „Просветног прегледа“ и најавио усвајање овог документа до краја календарске године и доношење Закона о НОК са описима и регистром свих квалификација почетком следеће 2016.

Национални оквир је каталог нивоа стечених квалификација са описима исхода учења који одговарају сваком нивоу, без обзира на начин и област на који је нека квалификација стечена. Квалификација (описно) треба да покаже шта нека особа уме и може да уради, а не само коју школу спрему има и коју је школу завршила.

На јавном слушању на тему „Национални оквир квалификација – повезивање образовања и тржишта рада у Србији“ Вербић је казао да ће се одмах по усвајању закона формирати посебна служба која ће одговарати на питања која тиште грађане и привреднике. Једно од честих питања која се упућују ресорном министарству је, на пример, да ли особа која заврши раднички универзитет може да има иста права као она са дипломом средње стручне школе.

Према Вербићевим речима, НОК је један од „домаћих“ задатака које смо одавно добили, али га још увек нисмо урадили. Једна од последица је и термилошка неусклађеност, па још увек причамо о нострификацији, уместо о признавању диплома и не правимо разлику између квалификација, занимања и звања.

Уз речи да ће НОК остати „мртво слово на папиру“ ако га буде радило само једно министарство, министар је позвао све социјалне партнере да се укључе у широку јавну расправу, државу, послодавце, али и предузетнике и све гранске синдикате, а не само из просвете. НОК, по његовим речима, треба да послужи послодавцима да постављају конкретна питања и захтеве образовном систему о томе шта желе, а онда ће моћи да добију праве одговоре.

Уз оцену да није реч само о једном документу већ о промени комплетног става према образовању, председница Београдског фонда за политичку изузетност Соња Лихт навела је да се образовање још увек третира као потрошња, а не најзначајнија инвестиција – што је од изузетне важности за земљу као што је Србија.

Наводећи да је НОК битан корак у остваривању свеобухватне стратегије о планирању образовања, Лихт је запитала зашто Србија, попут Мађарске и Хрватске, на пример, не уведе обавезно средње образовање.

По мишљењу Весне Ракоњац, председнице Одбора за рад, социјална питања, друштвену укљученост и смањивање сиромаштва, НОК је преко потребан, јер је на тржишту много занимања и постоји хиперпродукција кадрова с којима, како каже, не знамо шта ћемо. Она сматра да управо због тога што годинама уназад нисмо имали реалан пресек стања потреба, треба да подвучемо црту и видимо у ком правцу ће се земља развијати и шта нам од кадрова треба.

На европску димензију указала је Љиљана Цувер, помоћник министра за рад. По њеним речима, Национални оквир квалификација је

СТАНДАРД, ПА ШКОЛА

Грађани сматрају да је квалитет образовања данас лошији него пре пет година и да неће бити боље у наредних пет, показало је истраживање њихових ставова у образовању, које је представила Јелена Марковић, заменица шефа владиног Тима за социјално укључивање и смањење сиромаштва.

Налази су показали да највећи недостаци нису материјални услови, рад школа и наставници, већ – недостатак стицања практичних знања у средњим стручним школама. Највише замерки на рачун основне школе односило се на преобимне наставне програме и садржаје. Грађанима се није свидело ни то што се у школама не негује тимски рад и лидерство.

У истраживању које је спроведено у јуну ове године, међутим, образовање није опажено као један од већих изазова. То се налазило при дну лествице, а на самом врху су лош стандард и незапосленост.

систем који нам показује на који начин домаће квалификације могу бити признате и усклађене са европским стандардима.

На скупштинском Одбору за образовање она је рекла да је у току анкета у којој 7.000 послодавца треба да каже које вештине и знања су им потребни.

У парламенту се чуло и да се НОК-ом предлаже и могућност признавања неформалног и информалног учења, али само за ниже квалификације – за оне који су напустили редовно образовање и вештине и знања стекли ван школе.

О. Н.